

De l'ahir i de l'avui

Jo càntut...i tu? Amb aquesta curiosa proposta, a Cassà de la Selva ha tingut lloc aquest cap de setmana, exactament del divendres 18 al diumenge 20 de novembre, Càntut, el Festival de cançons i músiques dels avis. Cito textualment: «Càntut és un projecte únic que recull i difon el patrimoni musical de transmissió oral de les comarques gironines. Va ser iniciat el juliol de 2012 pel mestre banyolí Albert Massip, qui va promoure el bloc «Cançons i músiques dels avis» per recollir i difondre la música popular i tradicional que recordava la gent més gran de les nostres comarques».

Cassà de la Selva, població coneguda, entre altres coses, per la seva arrelada tradició musical, ha sumat esforços al llarg d'aquestes jornades per gaudir d'una completa programació a l'abast de tothom, incloses una sèrie d'activitats paral·leles com projeccions, tallers i exposicions, algunes de les quals encara es poden visitar. I és que sovint ens sentim alleugerits quan escoltem cançons, lletres i músiques, que ens fan posar la pell de gallina, quan el so d'algunes melodies ens transporta a moments inoblidables de la nostra història o de la nostra vida. Això és el que homes i dones han fet des de temps immemorials: expressar els sentiments de tristesa, d'amor o d'alegria a través d'aquest do que algunes persones tenen amb escriure. I, a més, tenim la sort que aquest és un país amb una gran xarxa d'entitats socials i culturals que d'una forma solidària i generosa han contribuït a preservar una part molt important de la memòria col·lectiva: nadales, romanços, cançons de bandolers, cançons de bressol, goigs de pasqua, cançons de pandero, cançons religioses, que han estat recollits en cançoners a partir de la transmissió oral de la gent gran que les han cantades i han anat passant de generació en generació fins als nostres dies. De l'ahir i de l'avui. Un patrimoni etnomusical riquíssim que abraça també, en aquests moments, un projecte de recerca i recuperació de les cançons populars de les Gavarres. És aquesta xarxa protectora de tanta gent, anònima o coneguda, que ha tingut cura de recollir, guardar i transmetre un gran nombre d'històries musicades de la vida real i quotidiana del país. De l'ahir i de l'avui. I del demà. És una de les manifestacions culturals de soca-rel més importants per conèixer l'ànima d'un país en constant transformació des de fa una colla de segles però que ha sabut preservar la seva essència que, a la vegada, és coincident amb la d'altres indrets més o menys llunyans.

La humanitat ha passat sempre per èpoques difícils, per moments traumàtics i moments de gran esplendor, però al costat de la cultura oficial que ha sofert davallades importants, hi ha caminat sempre aquesta cultura de socarrel que deia abans, que ha estat menystinguda moltes vegades però que s'ha mantingut gràcies a aquells que no van defallir mai, que treballaven de sol a sol, que cantaven les penes i les alegries amb què vivien, que estimaven el que feien o feien el que podien per tirar endavant. I el fet de cantar-ho tot des de l'ànima, els alleugeriria tant com ens pot alleugerir, en els temps que corren, a tots nosaltres.